

Kerekes Arnoldné

Anyai nagyanyám, Adler Teréz. A kép 1940-ben vagy 1941-ben készült Budapesten. A nagymamám családjából arra emlékszem, hogy a nagymamámnak három testvére volt, két lány és egy fiú, őt Albertnak hívták. Kereskedő volt, nagyon jól ment neki. Nem volt gazdag, de nem nősült meg, épp azért, mert jól ment neki. A nagyszüleimnek volt egy fűszerüzlete, egy szatócsbolt a Külső-Jászberényi útnál, Rákoskeresztúron, oda járt mindenki a közelből. Nagyon közel laktunk a nagyszüleimhez, mert volt a közelben egy téglagyár, a Grasser téglagyár, és a papám ott dolgozott, és ott kapott valami szolgálati lakást, amiben két szoba volt. De én sokkal többet voltam a nagyszüleimnél. Anyám gyakran besegített az üzletben, én is szinte mindennap ott voltam a nagyszüleimnél. A ház úgy nézett ki, hogy elől volt az üzlet -- úgy mint most a vidéki szatócsoknál --, és hátul a lakás. Volt ott két szoba, egy nagy veranda és egy óriás kert, teli gyümölcssel. Sokszor ott is aludtunk a nagyszüleimnél, péntekenként mindig. Érdekes, hogy az én emlékeim

szerint szombaton sem volt zárva az üzlet [lásd: szombati munkavégzés tilalma]. A nagypapa dolgozott, a nagymama pedig hátul tartotta a szombatot, ő nem ment be a boltba. A nagypapa, aki járt templomba, aki adakozott és elismert hitközségi előljáró volt, és nagyon szerette mindenki Kőbányán, nagypapa titokban adott téliszalámis zsömlét nekünk ott hátul, merthogy az üzletben ilyesmit is árult. A nagymamának persze nem volt szabad tudnia, mert ő kóser háztartást vezetett.